

bezuinigingen. Onlangs circuleerde via social media de nieuwste TV-spot van het CBF.

Als u de volgende link typt in uw browser, kunt u het filmpje bekijken: <http://www.youtube.com/watch?v=fE5kQ60BIXA>.

Het Instituut Fondswerving (IF) beschrijft deze actie als volgt: "In deze tendentieuze spot wordt gesuggereerd dat je net zo gemak-kelijk een **betrouwbaar** goed doel aan de deur kunt krijgen, als een **onbetrouwbaar** goed doel." Het in bezit hebben van het CBF-Keurmerk zou dan doorslaggevend zijn voor het beoordelen

van de be-trouwbaarheid van een organisatie. Het is dan ook niet zo verwonderlijk dat dit filmpje bij een groot aantal (kleine en middel grote) organisaties en particuliere initiatieven, die zelf om uiteenlopende legitieme redenen geen CBF-Keurmerk hebben, in het verkeerde keelgat is geschoten. Het Missieburo Roermond is niet ook in het bezit van het CBF-Keurmerk, maar ik kan u zeggen, dat de stichting weldegelijk zeer betrouwbaar is en aan alle toetsingen kan voldoen! Of speelt hier misschien het feit dat bij de huidige bezuinigingen veel overheidssubsidies wegvallen, waardoor organisaties nu gedwongen worden op zoek te gaan naar nieuwe geldbronnen, een bepaalde rol? Als men het aantal "goede doelen" zou kunnen verminderen, dan zou dat voor de overgebleven organisaties natuurlijk erg gunstig zijn. Zou dit filmpje dan misschien een geraffineerde manier zijn om dit te realiseren, want hierdoor zullen zeker veel organisaties van het toneel verdwijnen? Niemand wil toch aan een onbetrouwbaar initiatief geld geven!



Mgr. Ramazzini heeft de zijde gekozen van de meest kwetsbaren en heeft altijd op de steun van het Missieburo kunnen rekenen.



MISSION

Missie- en Ontwikkelingswerk - Informatiebulletin van het Missieburo Roermond

ANBI: Groepsbeschikking de Bisschoppenconferentie van de Rooms-Katholieke Kerkprovincie - Utrecht (01-01-2008)

verschijnt 6 maal per jaar
Jaargang XVIII, Nr. 2 (2013)
ISSN: 1567-1305



Voorwoord: 1

Dierbare missievrienden,

Over enkele maanden (in september om precies te zijn) ben ik 30 jaar bij het Missieburo Roermond in dienst, waarvan 24 jaar als directeur. Mijn eerste dag op het bureau kan ik me nog herinneren als de dag van gisteren.

Het Missieburo was toen nog gevestigd in een pand naast de kantoren van het Bisdom Roermond (in de Munsterstraat). Toen ik kwam bestond het team uit H.E.H. Wim van der Valk, directeur, de heer Verstraelen, administrateur, en twee zusters, Zuster Laetitia, drukkerij en expeditie, en Zuster Marie-de Montfort (de zus van oud-missiebisschop, Mgr. Theunissen), het adoptieprogramma. De toenmalige directeur leerde mij de "fijne kneepjes van het vak". Dat was echt nodig, aangezien ik weinig of geen ervaring had op het gebied van Missie en Ontwikkelingssamenwerking. Ik kreeg een contract aangeboden voor een half jaar en kon op 1 september 1983 beginnen. Mijn voornaam-ste opdracht was het opzetten van een goede registratiesysteem voor de projecten en de missionarissen, die door het Missieburo financieel ondersteund werden. Achteraf bleek de opdracht gauw een hele kluit te worden en daarom werd mijn contract verlengd met nog eens 6 maanden. In die periode kwamen ook de eerste "personal computers", die talloze nieuwe mogelijkheden konden bieden, die ik natuurlijk zoveel mogelijk implementeerde. Een mooie uitdaging maar tegelijkertijd ook heel veel werk. Dat was dus 30 jaar geleden!

In die 30 jaar heb ik heel veel geleerd van de missiebisschoppen en de missionarissen met wie ik correspondeerde, of die ik op het bureau mocht ontvangen: niet alleen de vele Nederlandse missionarissen, maar ook eigenlandse priesters en zusters, die naar Europa waren gekomen om fondsen te werven en/of contacten te leggen. Deze persoonlijke contacten zijn voor mij altijd

Colofon

Missieburo Roermond is een kerkelijke instelling voor de ondersteuning van geloofsverklondiging in missielanden.

Neerstraat 49, 6041 KB Roermond
Postbus 198, 6040 AD Roermond
T: (0475) 386880
E: info@missieburo.nl
W: www.missieburo.nl

ING 1045000
IBAN:
NL27INGB0001045000
RABO 14.41.01.408
IBAN:
NL11RABO0144101408

MISSION (MISSIE- en ONTWIKKELINGSWERK) wordt uitgegeven door de kerkelijke stichting Missiebureau Bisdom Roermond (Missieburo) en is een informatiebulletin over diverse missionaire activiteiten in de Missie.
Redactie:
Drs. F. Soeterik

(Donateurs van het Missieburo Roermond ontvangen gratis deze nieuwsbrief.)

heel belangrijk, want deze mensen zijn eigenlijk de oren en ogen van het Missieburo. Zij geven aan hoe de mensen in de Missie het beste geholpen kunnen worden. Zij vertellen hun verhaal. Het Missieburo stuurt zelf geen mensen naar die gebieden toe. Juist daarom vormen zij voor het bureau een informatiebron van onschatbare waarde!

Als een missionaris op bezoek kwam, maakte ik altijd tijd voor hem of haar vrij. Zo kon ik luisteren naar alle verhalen, verhalen die heel veel informatie gaven over het land en over de streek waar zij werkten. Toen het missionaire team van het Missieburo kon worden uitgebreid, werd deze werkwijze ook door mijn collega's overgenomen. Ook zij reserveerden voldoende tijd voor deze werkers-in-het-veld.

Het feit dat wij de missionarissen voldoende gelegenheid gaven om hun verhaal te vertellen, werd zeer gewaardeerd en dit staken zij niet onder stoelen of banken. "Wat fijn dat u de tijd neemt om naar ons te luisteren", of "Bij andere organisaties begint men al na een minuut of 10 onrustig op het horloge te kijken. Dat is voor mij dan een teken dat het al genoeg is geweest", waren opmerkingen die ik vaak te horen kreeg. Dat was natuurlijk bijzonder triest. Dat men geen tijd heeft voor deze mensen die zich volledig inzetten voor onze medemens heel ver weg, dat kon toch niet!



Mgr. Ngoy en Br. Jenneskens

De werkers-in-het-veld vertellen heel vaak leuke (maar ook minder leuke) verhalen over prachtige (of minder prettige) belevenissen, over zowel bemoedigende als frustrerende ontwikkelingen. Uit deze verhalen kan ik concluderen, dat het langzaam maar zeker een stuk beter gaat in de Missie.

De levensomstandigheden zijn in veel landen verbeterd. Maar helaas moet ook worden vastgesteld dat de mensen nog zeer kwetsbaar zijn. Vangnetten zoals wij die hebben zijn er nog niet. Dat hebben wij nog niet zo lang geleden kunnen zien in de zogeheten Hoorn van Afrika. Er is maar weinig voor nodig om oogsten te laten mislukken, waardoor tienduizenden mensen direct met de hongerdood worden bedreigd. Ook oorlogen veroorzaken veel leed onder de mensen. Dit kunnen wij bijna dagelijks op de televisie zien: vele tienduizenden vluchtelingen, die huis en haard moeten achterlaten onder dit oorlogsgeweld, aangewakkerd door mensenwaardige ideologieën, zoals bijvoorbeeld in Mali en Syrië. Het maakt niet uit of je bejaard bent



Water halen in Kenia.

of kind. Je leven is onder deze omstandigheden blijkbaar niets waard.

Deze landen hebben nog steeds onze hulp nodig. Zij rekenen op onze solidariteit. Maar staan wij hiervoor open? In de afgelopen 30 jaar heb ik mij hierover nog nooit zoveel zorgen gemaakt als nu. Europa is in crisis, Nederland is in crisis en onze huidige regering neemt maatregelen om deze moeilijke periode door te komen. Maatregelen die ons pijn zullen doen. Wat de toekomst brengt, weet niemand, maar het ziet er niet goed uit - althans dat wordt ons voorgehouden door de mensen die de maatregelen hebben bedacht en die zij nu door de Tweede en Eerste Kamer proberen te loodsen. Dat er

soms pijnlijke maatregelen genomen moeten worden, dat zal iedereen wel kunnen begrijpen. Als er meer wordt uitgegeven dan binnenkomt, dan moet je inderdaad ervoor zorgen dat je huishoudboekje weer klopt. Achterover leunen en maar hopen dat het voorbij gaat, dat lost niets op! Daarover ik mij geen zorgen, maar wel over het gemak waarmee sommige maatregelen genomen worden, die kwetsbare groepen keihard zullen treffen. Het lijkt alsof alleen de mensen die werken en zo geld opleveren tellen; anderen dus niet. Zo ook de bezuinigingen op ontwikkelingssamenwerking. Zonder al te veel discussie wordt een miljard aan hulp geschrapt. Alleen wanneer de samenwerking Nederland geld kan opleveren, dan kan een land op steun rekenen. Kunnen we er niets aan verdienen, dan gaan de vingers op de knip. De dominee maakt plaats voor de koopman. Al onze goede voornemens van de afgelopen decennia, woorden zoals solidariteit, gelijkheid, eerlijke verdeling, rechtvaardigheid lijken in de vergetelheid te geraken. Gelukkig zie je af een toe een discussie oplaaien die echter eerder in een polemiek vol verwijten verandert dan dat er iets opbouwends, vol alternatieven en oplossingen tot stand komt.

Zelfs onder de zogeheten "goede doelen" begint er nogal wat wrevel te ontstaan, die mijns inziens duidelijk het gevolg is van deze voorgenomen